
Samkhyatattvapradipika

——
साङ्ख्यतत्त्वप्रदीपिका

——
Document Information

Text title : sAMkhyArthatattvapradIpiKA

File name : sAMkhyArthatattvapradIpiKA.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Source : sAnkhyasaNgrahaH 1918

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Samkhyatattvapradipika

साङ्ख्यतत्त्वप्रदीपिका

ॐ नमः परमात्मने ।

दुर्निवारमनस्तापनिवारणपटीयसीम् ।

जगदानन्दसन्दोऽजनीमडमाश्रये ॥ १ ॥

भट्टकेशवसम्भूतसदानन्दात्मजः सुधीः ।

यजुर्वित् केशवः प्राड किञ्चित् सांध्ये यथामति ॥ २ ॥

एतद् द्विविधं तत्त्वं प्रकृतिः पुरुषश्चेति । प्रकृतिरेव

प्रधानमित्यभिधीयते सत्त्वादित्रिगुणा नित्येति प्रकृतिस्वरूपलक्षणम् ।

विकाररहितत्वाच्च नित्यैवेयम् । पुरुषे अतिव्याप्तिवारणाय

सत्त्वादित्रिगुणोत्पुक्तम् । सत्त्वाद्यस्त्रयो गुणा यस्या एति विग्रहः ।

महदादितत्त्वानामपि त्रिगुणात्मकत्वात् तत्रातिप्रसङ्गवारणाय नित्येति ।

तटस्थलक्षणं तु जगद्गुणादानकारणं प्रकृतिरिति । तथाहि विमतं

सुभद्रुःप्रमोडसामान्योपादानकं नियमेन तदन्वितस्वभावत्वात् यन्नियमेन

यदन्वितस्वभावं तत् तत्सामान्योपादानकं यथा मृत्सामान्यान्वितस्वभावं

घटशरावादि तथाहि कायन तरुणी कस्यचित् कान्तस्य सुभद्रुत्पादयति

कस्यचिन्मोहं कस्यचिद्द्वेषमिति तत्कस्य उेतोस्तं तं प्रति

सुभद्रुःकमोहात्मकसत्त्वरजस्तमसामाविर्भावात् ।

सा य यतुर्विशतिधा प्रकृतेः प्रथमो मडानिति विकारः

परिणाम एति यावत् महत्तत्त्वमेव बुद्धितत्त्वमित्यभिधीयते

अहमित्यहंकाराभ्यो महत्तत्त्वस्य प्रथमो विकारः

तदनन्तरं पञ्चतन्मात्राः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाभ्या

भवति अथाकाशादिभूतपञ्चकं अथैकादशाक्षाणि

श्रोत्रस्पर्शनयक्षूरसनघ्राणवाग्गुणविद्गुणकरयरणान्तःकरणान्येकादशेन्द्रियाणि

भवन्ति । तत्र महत्तत्त्वमहंकारतत्त्वं शब्दाद्याः पञ्चतन्मात्रा

एत्येतत् तत्त्वसामकं प्रकृतिविकृतिभावापन्नं पूर्वं पूर्वं प्रति

कार्यत्वमुत्तरोत्तरं प्रति कारणत्वमित्यर्थः । तथाहि महत्तत्त्वं

मूलप्रकृतेः कार्यं कारणं चाडंकारतत्त्वस्य अडंकारतत्त्वं तथा
मडत्तत्त्वस्य कार्यं कारणं यं शडेतत्त्वाप्यादितन्मात्रं प्रति
तथाडि तदपि पूर्वं प्रति कार्यमुत्तरं प्रति कारणं येति डोधयम् ।
आकाशाडिडूतपञ्चकमेकादशेन्द्रियाणीत्येते पुनः षोडशभावाश्च
प्रकृतिजन्त्या अवे न तु कस्यचित् प्रकृतिः तत्त्वान्तरोपादानरूपत्वाभावात् ।
सेयं प्रकृतिरथेतना परिणामित्वात् ।
ननु विषयाणां घटादीनां येतनसम्बन्धः साक्षाटेवास्तु डिं
मडदाडिप्राणालिकथेति येत् । तत् डिं यितिरेव विषयबन्धनस्वभावा
तथा सति यैत्यन्यनित्यतया डोक्षः कदापि न स्यात् । अथ यैतन्यं
प्रकृतौ प्रतिडिड्भितं प्रकृतिविषयथोस्तु साक्षात् सम्बन्धः स्यात् डिं
मडदाडिनेति येत् तथाडि पुरुषवन्नित्यतया पुनरनिर्डोक्षापत्तिरेव ।
अथ यितिर्विषयसम्बद्धस्वभावा मास्तु विषया अवे यितिसम्बद्धस्वभावाः
सन्तु तथा य विषयतिरोभावे डोक्षः स्यादिति येत् तडिं दृष्टमिति
न स्यात् सर्वथा यितिसम्बन्धस्वाभाव्येनाव्यवधानात् । अथ विषया
डिन्द्रियद्वारा यितिसम्बद्धात्मानः सन्तु दृष्टादृष्टव्यवडाराडि
सन्निकर्षविप्रकर्षाभ्यामुपपत्स्यत इति येन्न व्यासङ्गानुपपत्तेः
डिन्द्रियसम्बद्धे विषये ज्ञानोत्पत्तेरावश्यकत्वात् । अथ व्यासङ्गानुपपत्त्या
मनः कल्यतां डिमडंकारेण मैवं अवे यं सति स्वस्मिन् व्याघ्रोडं
वराडोडमिति नारोपयेत् डित्विन्द्रियं मनोद्वारा यितिसम्बद्धं स्वकीयं
नरत्वमेव गृह्णीयात् । अथैवमडंकारोस्तु स्वप्रदशायामारोपार्थं
डुद्धितत्त्वे न मानमस्ति मैवं सुषुप्त्यवस्थायां मनोवदडंकारोपि
निवृत्तव्यापार अवे तथा यं चासप्रयोजकज्जनयोनिचतस्य व्यापारः
स्यादिति तदनुरोधेन डुद्धितत्त्वस्याप्यावश्यकत्वात् तस्माद्धुद्धितत्त्वं
परिगमेन(?) सम्बद्धो विषयो गजतुरगमडिषाडिः पुरुषेण यैतन्येन
सम्बध्यते तत आसंसारडुद्धितत्त्वनाशाडेव यं डोक्ष इति नानिर्डोक्षः ।
अकारणमकार्यं यं डूटस्थयैतन्यरूपः पुरुषः अत्रायं पुरुषः स्वयं
ज्योतिरिति श्रुत्या तावत् स्वप्रकाशमात्मनोडभिधीयते स्वप्रकाशं यं
विज्ञानमेव तेनात्मनः स्वप्रकाशत्वमडिदधतीयं श्रुतिर्विज्ञानात्मकतां
पुरुषस्यावेदयति । न यं क्षणिकस्य ज्ञानस्य नित्यपुरुषात्मकत्वं
सम्भवतीति ज्ञानस्य क्षणमङ्गुरत्वासिद्धेः विनाशव्यवडारस्य
तव घटाकाशडिविनाशव्यवडारवदौपाधिकत्वेनाप्युपपत्तेः
पुरुषातिरिक्तयैतन्यस्वीकर्तुस्तवापि मते ज्ञानस्य क्षणिकत्वे

मानाभावः अन्यथा कालान्तरेऽनुभूतस्मरणानुपपत्तिः । न य
संस्कारो द्वारं तत्कल्पनापेक्षया ज्ञानस्य स्थैर्यकल्पनायां
लाघवात् नित्यत्वाख्यासौ न कस्यचिद्विकारः न वा कारणं
स्वप्रकाशत्वात् यद्वि हि स्वप्रकाशस्याप्यस्य प्रकृतित्वमाश्रीयते
तर्ज्येतद्विकृतित्वेनाभिमतस्यापि स्वप्रकाशत्वमस्य वा जडत्वमापद्येत
समानयोरेव प्रकृतिविकृतिभावोपलम्भात् भेदाग्रहाख्य
निष्क्रियेपि पुरुषे कर्तृत्वाभिमानः अयं सुषुप्त्यादिव्यवहारोपि
तथाहि परिशुद्धयैतन्मयविग्रहः प्रकृतिविकृतिभावानपेततटस्थः
पुष्करपलाशवन्निलेपोऽप्यन्तःकरणाकारपरिणतप्रकृतितादात्म्यमविवेकलक्षणमविधेया
प्रतिपद्यते ततश्चेतरेतराध्यासादन्तःकरणावृत्तीनां दुःखादीनां
पुरुषे पुरुषधर्माणां चिच्चैतन्यादीनामन्तःकरणेऽध्यासादहं
दुःखीत्यादिव्यवहारो भवतीति । अविधानामातात्त्विकी भ्यातिः सा
य तमोगुणोद्रेकादाविर्भवन्ती विविक्तयोस्तादात्म्यमवभासयति ।
ततश्चोत्तरेषामस्मितारागद्वेषाभिनिवेशानां क्लेशशब्दाभिधेयानां
हेतुरविधेयि गीयते । तस्मिन्निर्लेपे अवायमिति । असङ्गो
ऽयमिति श्रुतेरुपपद्यते य । न य कोप्यस्य व्यापार इति
आलोचनं तावद्विन्द्रियव्यापारः विकल्पस्तु मनसः अभिमानोऽहंकारस्य
कृत्यध्यवसायो बुद्धेः । अथ कृत्यध्यवसायः कृतिमत्तया ज्ञानं
तत्कथमयेतनाया बुद्धेरिति बुद्धिरंशत्रयवती पुरुषोपरागो
विषयोपरागो व्यापारावेशश्चेति । भवति हि ममेहं कर्तव्यमिति
तत्र ममेत्वंशश्चेतनस्य दर्पणनिर्मलाया बुद्धेः प्रतिबिम्ब
उपधानं तस्यातात्त्विकमेव चैतन्येन बुद्धेर्वास्तवसम्बन्धाभावात्
यथा दर्पणं मुषसम्बन्धमन्तरेणापि पुरुषस्यस्तद्वद्विहापि ।
इहमिति विषयोपधानं तस्य वास्तवमेक इन्द्रियप्रणालिकया बुद्धौ
ज्ञानरूपविषयसम्बन्धात् दर्पणस्थेव निःश्वासाभिहितस्य मलिनिमा
पारमार्थिकः पुरुषोपरागः विषयोपरागमाडिम्ना य कृतिमत्तयाध्यवसायः
अथमेव व्यापारावेशः । अथ ज्ञानमेव चैतन्यं कथमनयोर्भेद इति
उच्यते कृत्यध्यवसायलक्षणव्यापारविशिष्टा बुद्धिरिन्द्रियप्रणालिकया
बुद्धेर्विषयस्य घटादृष्टः सम्बन्धो वृत्तिविशेषस्तदेव ज्ञानं
विषयोपरागेण सह यः पुरुषोपरागस्यातात्त्विकः सम्बन्धः स उपलब्धिः
यथा दर्पणनिष्ठा मलिनिमा दर्पणप्रतिबिम्बितमुषे दृश्यते तथेति
यावत् । तथा घटमहं जनामीत्यनुव्यवसायाभ्योपलब्धिरिति विभावनीयम् ।

तदेव ज्ञानं सुभङ्गुःभेच्छाद्वेषप्रयत्नधर्माधर्मरूपा अष्टौ भावा
 बुद्धेरैव अहं जने सुभीत्यादिस्वामानाधिकरण्यप्रतीतेः । ननु यत्रैते
 धर्माः स एव येतनः किं न स्यादिति चेन्न अनित्यधर्मरूपतया परिणामित्वात्
 धर्मधर्मिणोरभेदात् । ये पुनस्तयोर्भिर्दं प्रतिपन्नास्तार्किकप्रभृतयस्ते
 तावन्नीलो घटा इत्याद्यभेदावगाडिप्रत्ययमपश्यन्त उपेक्षाणीयाः । ननु
 प्रधानस्याचैतन्यस्य कथं जगत्कर्तृत्वं यत् भलु नाम्ना रूपेण य
 व्याक्रियते तस्यैतनकर्तृकं दृष्टं यथा घटादि । विवादाध्यासितं
 य जगन्नामरूपेण व्याकृतं तस्माच्चैतनकर्तृकमिति सम्भाव्यते येतनो
 ङि बुद्ध्वावालिष्य नामरूपे घटा इति नाम्ना रूपेण य कम्बुग्रीवादिना बाह्यं
 घटं निष्पादयति । अत एव घटस्य निवर्त्यस्याप्यन्तःसंकल्पात्मना
 सिद्धस्य कर्मकारकभावो घटं करोतीति ।
 अत्र वदामः चैतन्यस्य जगद्गुणादानत्वे जगतो जडत्वानुपपत्तिः यत् कार्यं
 तस्यैतनकर्तृकमिति व्याख्या शरीरी कर्ता स्यात् किं य तथापि ज्ञानस्य
 चैतन्यविशिष्टस्य क्षित्यादिजनकत्वे मानाभावः कुलालादिज्ञानेच्छयोः
 कृतिजनकत्वेनैवान्यथासिद्धत्वात् ईश्वरकृतेश्च जन्यत्वात् । अथ
 यः कृतिमान् स ज्ञानवानिति व्याख्या तत्सिद्धिः अयं हि यो ज्ञानवान् स
 सुभीत्यादिव्याख्या सुभमपीश्वरे स्यात् अप्रयोजकत्वं येत् तुल्यं तवापि ।
 कर्मैव जगत्कारणमित्यपि ये प्रतिपन्नास्ते तावन्नत्यन्तं पारिहर्तव्याः
 धर्माधर्मात्मकार्यानर्थलक्षणयौदनालक्षणस्य प्रकृत्यभेदात्
 बुद्ध्याकारपरिणताया एव प्रकृतेरष्टौ भावा इत्यव्युपगमात् ।
 अथेदानीं प्रमाणं विवेचयामः । तत् तावत् त्रिविधम्
 प्रत्यक्षानुगमानागमभेदात् । प्रत्यक्षप्रमाकरणं प्रत्यक्षम् ।
 लिङ्गमनुमानम् । अथातीतानागतयोः कथं लिङ्गभावः ज्ञात्या धर्माधर्मात्मना
 तत्सत्त्वात् । आप्तवचनं शब्दः यथास्मिन्नरपतिनिलये गजश्चतुरगाः
 सन्तीति । पाठ्यसकलाध्यायवचन(?)मनुमाने यस्त्रितार्थत्वान्नोपमानमर्हति ।
 अर्थापत्तिरभावश्च सम्भवश्चेष्टितं तथा ।
 नैतिष्ठ्यमागमातद्धि व्यक्तमन्यत्र विस्तरात् ॥

स यायं पुरुषः प्रतिशरीरं भिन्नः । तथाहि विमतानि शरीराणि
 स्वसंभ्यासंभ्येयात्मवन्ति शरीरत्वात् सम्प्रतिपन्नवत् किं यैवं
 यथैकस्मिन्नेव श्रुवति देवदत्ते शरीरे जाते वा येष्टावति वा मृते वा
 भावोऽपि जातयेष्टवान् मृतः किवेति लोको व्यवहरति तथा शरीरान्तरपि

તથૈવ વ્યવહારાત્ તસ્માત્ પુરુષભેદોભ્યુપેયઃ ।
 એકમેવાદ્વિતીયમિત્યાદિશ્રુતેશ્ચ કથાગ્ન્યદુપચરિતાર્થત્વેન તથા
 આત્મનો હિ વિભુનિયત્વાદભિન્નદેશકાલા ઇત્યેકત્વેનોચ્યતે અજો હ્યેકો
 જુષમાણોડનુશેતે જહાત્યેનાં ભુક્તભોગામજોડન્ય ઇત્યાદિશ્રુતેશ્ચ
 પુરુષભેદમવગચ્છામઃ । કિં પુનરસ્ય પ્રયોજનં નિઃશ્રેયસં કિં
 તત્ અખિલાનર્થમૂલભૂતાયા અવિદ્યાયાઃ સત્ત્વાતિશયવિશેષાવિભૂતવિદ્યાયા
 વિનાશે સતિ તત્પુરુષસ્ય સહજચૈતન્યાત્મનાવસ્થાનં તન્મોક્ષાપરપર્યાયં
 નિઃશ્રેયસં પ્રકૃતિપુરુષવિવેકજ્ઞાનં ચ તદ્દેતુઃ ।
 નનુ પ્રકૃતેર્નિત્યત્વાત્ પુનરપિ
 તમોદ્રેકસમ્ભવાદવિદ્યાવિભાવસમ્ભવે મુક્તિપ્રચ્યુતિઃ
 સ્યાદિતિ । નૈતત્ દૃઢતમચિત્તવૃત્તિનિરોધલક્ષણયોગબલાત્
 પુનરુદ્રેકાનુપપત્તેઃ । યદાહુઃ સ તુ દીર્ઘકાલનૈરન્તર્યસત્કારસેવિતો
 દૃઢભૂમિર્વ્યુત્થાનસંસ્કારેણ ન બાઘ્યત ઇતિ । અથ નિર્વેપસ્યાસ્ય
 મહાપુરુષસ્ય સમ્બન્ધ એવ ન કુતોડપવર્ગ ઇતિ સત્યમાહ કિં તુ
 પ્રકૃતેરેવ બન્ધમોક્ષૌ પુંસ્યુપચર્યેતે તદાહુઃ ।
 રૂપૈઃ સમ્ભિરેવં બધ્નાત્યાત્માનમાત્મના પ્રકૃતિઃ ।
 સૈવ ચ પુરુષસ્યાર્થ વિમોચયત્યેકરૂપેણ ॥ ઇતિ ।
 અયમર્થઃ ધર્માધર્મવૈરાગ્યાવૈરાગ્યૈશ્ચર્યાનૈશ્ચર્યજ્ઞાનાજ્ઞાનાન્યઘૌ
 પ્રકૃતિરૂપાણિ તત્ર જ્ઞાનવ્યતિરિક્તૈઃ ધર્માધર્માઘૈઃ સમ્ભવી રૂપૈઃ
 પ્રકૃતિરાત્મનૈવાત્માનં બધ્નાતિ એકરૂપેણ જ્ઞાનાખ્યેન ચ વિમોચયતીતિ ।
 યદાહુઃ ।
 ધર્મેણ ગમનમૂર્ધ્વ ગમનમધસ્તાદ્ભવત્યધર્મેણ ।
 જ્ઞાનેન ચાપવર્ગો વિપર્યયાદિષ્યતે બન્ધમ્ ॥ ઇતિ ।
 શિષ્ટ સકલમકલકું ચાભ્યુદયસિદ્ધાન્તસિદ્ધમિત્યુપેક્ષિતમિતિ ।
 દર્શિતાનર્થમૂલાય સર્વતત્ત્વાર્થદર્શિને ।
 કરુણાપૂર્ણચિત્તાય કપિલાય નમો નમઃ ॥
 ઇતિ સાંખ્યાર્થતત્ત્વપ્રદીપિકા સમાપ્તા ॥

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

——
Samkhyatattvapradipika

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

